

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง การบังคับกล้วยหอน กล้วยไข่ และกล้วยน้ำว้าตคเครื่องนลำต้น

Forcing Three Types of Banana (Hom Khai Namwa) to Produce Bunch
by Drilling a Hole on Midsection.

ได้รับการจัดสรรงบประมาณวิจัย ประจำปี 2554
จำนวน 70,000 บาท

หัวหน้าโครงการ
ผู้ร่วมโครงการ

นายนิคม วงศ์ษามหา
ดร.ชินพันธุ์ มนารถ
นายวิทยา เจริญอรุณวัฒนา^๕
นายประเสริฐ งามจันทร์
นายบุญธรรม บุญเจ้า

งานวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์

26 มีนาคม 2556

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยเรื่อง การบังคับกล่าวหอน กด้วยไช่ และกล่าวหาน้ำว่าตอกเครื่องบนลำต้น สำเร็จสุล่วง
คัวยดี โดยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ประจำปีงบประมาณ 2554 ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์พาวิน มะโนชัย รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย รอง
ศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ์ ข้านสี ผู้อำนวยการสำนักวิจัยฯ ที่กรุณามาให้ความสนใจสนับสนุน เห็นชอบโครงการวิจัย
ขอบคุณ ดร.วนิธรรม สุทธน์ ให้กำปรึกษาด้านระเบียบการวิจัย ขอขอบคุณเกณฑรกรเจ้าของแปลงกล่าวห์ที่ให้
ความร่วมมือเป็นอย่างดี ตลอดจนสาขาไม้ผล คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ให้ความ
อนุเคราะห์ ใช้อุปกรณ์บางอย่างในการดำเนินการวิจัยให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๑๐
สารบัญภาพภาคผนวก	๑๑
บทคัดย่อ	๑
Abstract	๒
คำนำ	๓
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๓
การตรวจสอบสาร	๔
อุปกรณ์และวิธีการ	๕
ผลการวิจัย	๘
วิเคราะห์ผลการวิจัย	๑๙
สรุปผลการวิจัย	๒๓
เอกสารอ้างอิง	๒๕
ภาคผนวก	๒๗

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนวัน ตั้งแต่วันที่ทำการเจาะลำต้นกล้ามถึงวันออกปลี	8
ตารางที่ 2 ความกว้างของผลกล้าม (ซม.) เมื่ออายุ 1 สัปดาห์	9
ตารางที่ 3 ความกว้างของผลกล้าม (ซม.) เมื่ออายุ 4 สัปดาห์	10
ตารางที่ 4 ความกว้างของผลกล้าม (ซม.) เมื่ออายุ เก็บเกี่ยว	11
ตารางที่ 5 ความยาวของผลกล้าม (ซม.) เมื่ออายุ 1 สัปดาห์	12
ตารางที่ 6 ความยาวของผลกล้าม (ซม.) เมื่ออายุ 4 สัปดาห์	13
ตารางที่ 7 ความยาวของผลกล้าม (ซม.) เมื่ออายุเก็บเกี่ยว	14
ตารางที่ 8 จำนวนหน่วยต่อเครื่อง	15
ตารางที่ 9 จำนวนผลกล้ามต่อเครื่อง	16
ตารางที่ 10 จำนวนวันตั้งแต่วันที่ กล้ามออกปลีถึงวันเก็บเกี่ยว	17
ตารางที่ 11 น้ำหนักผลกล้าม (กรัม)	18
ตารางที่ 12 ปริมาณของเยื่องที่ละลายน้ำ (ค่า TSS) (เปอร์เซนต์)	19

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ลักษณะใบม้วนหลวงของกล้วย คือรูปที่สามารถเจาะลำต้นได้	7
ภาพที่ 2 ตัดแกนกลางลำต้นออก	7
ภาพที่ 3 เจาะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แกะกาบกล้าข้ออกเป็นชั้น ๆ แล้วใช้แผ่นพลาสติก(ฟิวเจอร์บอร์ด) กันด้านบน	7
ภาพที่ 4 พ่นสารป้องกันเชื้อรา และหนองเจาะลำต้น	7

สารบัญภาคผนวก

	หน้า	
ภาพที่ 5	ใบม้วนหلامกล้วยหอม ระยะที่เจาะลำต้นได้ ออกปลีกกลางต้นหลังจากเจาะต้น	28
ภาพที่ 6	พ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูกล้วย	28
ภาพที่ 7	ระบบติดผลอ่อน	28
ภาพที่ 8	ระบบหลังตัดปลี เลี้ยงเครือ	28
ภาพที่ 9	ระบบผลสุก	28
ภาพที่ 10	ใบม้วนหلامกล้วยไข่ ระยะที่เจาะลำต้นได้ ถักยณะการเจาะลำต้น	29
ภาพที่ 11	ออกปลี ระยะติดผลอ่อน	29
ภาพที่ 12	เลี้ยงเครือกล้วย หลังตัดปลี	29
ภาพที่ 13	ใบม้วนหلامกล้วยน้ำว้า ระยะที่เจาะลำต้นได้ กรีดเป็นรอยออกเป็นชั้นๆ	30
ภาพที่ 14	ตัดแกนกลางออก	30
ภาพที่ 15	ก้นด้านบนด้วยแผ่นพลาสติก	30
ภาพที่ 16	หน่อแกนกลางเกิดใหม่ โผล่ชั้นแผ่นพลาสติกที่ก้นไว้	30
ภาพที่ 17	ออกปลีกกลางลำต้น	30
ภาพที่ 18	ระบบติดผลอ่อน	31
ภาพที่ 19	นักศึกษาสาขาวิชานอก มหาวิทยาลัยแม่โจ้ร่วมบูรณาการ การ เรียนการสอนกับงานวิจัย	31
ภาพที่ 20	ลักษณะเครือกล้วย ที่มีการเกิดหน่อก่อนตัดเครือ	31
ภาพที่ 21	การเกิดเครือกล้วยโดยไม่มีใบ	31
ภาพที่ 22	เลี้ยงเครือกล้วย หลังตัดปลี	31
ภาพที่ 23	เครือกล้วยที่มีใบอยู่ด้วย คุณภาพผลผลิตจะดีกว่า	31
ภาพที่ 24		
ภาพที่ 25		
ภาพที่ 26		

การบังคับกล้วยหอม กล้วยไข่ และกล้วยน้ำว้าตอกเครื่องกลางลำต้น

Forcing Three Types of Banana (Hom Khai Namwa) to Produce Bunch

by Drilling a Hole on Midsection.

นิคม วงศ์นันตา¹ ชินพันธ์ ธนารุจ² วิทยา เจริญอรุณวัฒนา¹ ประสิตกิจ กานจันทร์¹ และบุญธรรม บุญเจ้า¹

Nikhom Wongnanta¹, Chinnapun Thanarut², Withaya Charoen-arunwattana¹

Prasit Kabchan¹ and Boontham Boonlao¹

¹ สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ.เชียงใหม่ 50290

² คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ.เชียงใหม่ 50290

บทคัดย่อ

บังคับกล้วยหอม กล้วยไข่ และกล้วยน้ำว้าตอกเครื่องกลางลำต้น ด้วยการเจาะลำต้นสูงจากพื้นดิน 150 เซนติเมตร โดยการกำหนดใบม้วนของกล้วย(ซึ่งเกิดก่อนใบรง 6-8 ใบ)ที่มีความยาวตั้งแต่ 100-150 เซนติเมตร กับใบม้วนที่มียาวตั้งแต่ 151 เซนติเมตรขึ้นไป และต้นปกติ ผลการทดลองพบว่ากล้วยทั้ง 3 ชนิด มีความเป็นไปได้ในการบังคับให้ตอกเครื่องกลางลำต้น โดยกล้วยหอมมีความเป็นไปไดมากที่สุด ซึ่งใช้เวลา ตั้งแต่เจาะลำต้นถึงออกปลีเฉลี่ยแค่ 29.05 วัน และไม่มีผลแตกต่างทางสถิติค้านคุณภาพผลผลิตแต่อย่างใด รองลงมา ได้แก่กล้วยน้ำว้า เพราะปกติแล้วมีลำต้นสูงใหญ่ ดังนั้นการบังคับให้ตอกเครื่องกลางลำต้นจึงช่วยลด ระดับการตอกเครื่องให้ต่ำลงมา ได้อีกทั้งช่วยให้กล้วยน้ำว้าออกปลีและเก็บเกี่ยวผลผลิตได้รวดเร็วขึ้น สำหรับ ในกล้วยไข่นั้น ทุกกรรมวิธีไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

คำสำคัญ : กล้วยหอม กล้วยไข่ กล้วยน้ำว้า เครื่องกล้วย ลำต้น ใบรง

Abstract

Forcing three types of banana (Hom Khai Namwa) to produce bunch by drilling a hole on midsection of its stem at the height of 150 cm from the ground equals to prescribing the number of leaves (before the production of 6-8 leaves) at the length of 100-150 cm with leaves of 151 cm onward and normal stems. Experimental trials show that all three types of banana have the potential for banana control for bunch on pseudostem. Hom banana type has the highest potential, which takes 29.5 days from drilling to flower production and is also statistically insignificant. Following is namwa banana types, which normally has a big stem. Therefore, banana control for bunch on pseudostem will help decrease banana bunch premature falling off and early flowering and harvesting of the namwa banana type. Lastly, for the khai banana type there is no statistical significance in all trials.

Keywords : Hom Khai Namwa Bunch Pseudostem Flag leaf

คำนำ

กล้วย (Banana) เป็นพืชผลไม้ล้มลุกในเขตropen สกุล Musa มีถิ่นกำเนิดในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีวิถีพนาการถึง 50 ล้านปีมาแล้ว จึงเป็นผลไม้ที่มีนุ่มนิ่วจักบริโภคเป็นอาหารกันอย่างแพร่หลาย (เบญจมาศ, 2554) ปัจจุบันมีการแยกชนิดของกล้วยโดยใช้จีโนม (genome) เป็นตัวกำหนดพันธุกรรม ซึ่งมีทั้งกล้วยสำหรับรับประทานและกล้วยปลูกประดับ แต่สำหรับกล้วยรับประทานได้นั้นแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กล้วย Musa acuminata ได้แก่ กล้วยไข่ กล้วยหอมทอง และกลุ่ม Musa balbisiana ได้แก่ กล้วยดาว หรือกล้วยป่า ในกลุ่มนี้มีพันธุ์ลูกผสม ได้แก่ กล้วยน้ำว้า เหลือง กล้วยน้ำว้าแดง กล้วยน้ำว้าขาว เป็นต้น

การปลูกกล้วย ส่วนใหญ่มักประสบกับปัญหาด้านกล้วยคอหักเมื่อตกเครื่อง เนื่องจากกล้วยมีน้ำหนักมากเกิน ทำให้ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการซื้อไม้เพื่อค้ำยันด้านกล้วย ต้องเพิ่มดันทุนในการผลิตและเสียเวลาการจัดการในแปลง ตลอดจนทำให้ผลผลิตได้รับความเสียหาย จากปัญหาเหล่านี้ หากสามารถบังคับให้เครื่องกล้วยออกบนลำดันกล้วย (pseudostem) แทนการออกบนยอดของลำดันแล้ว ต่อจากนั้นมีการพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้ทีดี ก็จะสามารถช่วยลดความเสียหายจากดันกล้วยคอหัก ช่วยลดดันทุนการผลิตลง อีกทั้งสะดวกในการบริหารจัดการในแปลงปลูก ได้แก่ การพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช การพ่นชาตúaหาร ฆอร์โนนพืช การห่อเครื่อง การเก็บเกี่ยวผลผลิต แม้กระทั่งการกำหนดทิศทางของการตกเครื่องให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการดังกล่าวช่วยลดระดับความสูงของเครื่องกล้วยให้มีระดับต่ำลงนานั้นเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการบังคับเครื่องกล้วยออกบนลำดัน
2. เพื่อลดระดับการออกเครื่องกล้วยให้ต่ำลงมา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดองค์ความรู้เบื้องต้นเพื่อใช้ขยายผลพัฒนาสู่งานวิจัยขั้นสูงของฝ่ายนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้
2. นำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่บริการแก่กลุ่มผู้ปลูกกล้วยและผู้สนใจทั่วไป ทั้งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และพื้นที่อื่นๆ ในรูปแบบการเผยแพร่ทางเอกสาร การพับປะเขียนเยี่ยนเกษตรกร หรืออبحاثความคิดเห็นต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร เว็บไซต์ โทรศัพท์

การตรวจสอบสาร

การเก็บเกี่ยวผลกล้าวนี้ โดยทั่วไปอยู่ในช่วงตั้งแต่ 9-11 เดือน เมื่อนับจากระยะเวลาเริ่มปลูกถึงผลิตออกหรือเกิดปีประมาณ 6-7 เดือน และหลังจากออกปีแล้วจนถึงผลสุกอีก 3-4 เดือน ทั้งนี้ขึ้นกับชนิดของพันธุ์กล้าและความสมบูรณ์เป็นสำคัญ ตามปกติผลกล้าที่ยังไม่แก่เดิมที่จะมีลักษณะเป็นรูปเหลี่ยม โดยรอบอย่างเห็นได้ชัด แต่เมื่อแก่เดิมที่แล้วรูปเหลี่ยมจะเลือนหายไปจนมีลักษณะโดยรอบค่อนข้างกลม ผิวจะเด้ง บางพันธุ์อาจจะมีสีเขียวเข้มขึ้น หรือผิวนวลซึ่งเมื่อตัดไปปั่นตามปีกดแล้วจะสุกมีสีเหลืองภายใน 1 อาทิตย์ และถ้าปั่นอยู่ทิ้งคานเครื่องติดกับต้นไว้ ก็จะสุกเหลืองเอง การสุกจะไม่พร้อมกัน หรือที่อยู่บริเวณโคนของเครื่องจะเริ่มสุกก่อน แล้วจะสุก慢ๆ ทั้งเครื่องในเวลาใกล้เคียงกัน เมื่อตรวจสอบกล้าที่เครื่องได้ที่มีลักษณะแก่เดิมที่แล้วก็ต้องมาทิ้งเครื่อง ทำการตัดแยกหัวกล้าที่อยู่ก่อน แล้วส่งจำหน่ายเลย หรือเก็บไว้ในห้องที่มีอุณหภูมิประมาณ 14 เซลเซียส ในการเก็บกล้าไว้ในอุณหภูมินานนี้เพื่อชะลอการสุกของกล้าให้ช้าลง ในระหว่างการเก็บเกี่ยว หรือขนย้ายกล้า ต้องไม่ทำให้กล้าชนอบช้ำหรือเป็นแพล เพราะจะทำให้กล้าที่เกิดอาการเน่าเสียขึ้นได้

ข้อจำกัดหรืออุปสรรคหลัก ๆ ในการผลิตกล้า คือ กล้าที่เป็นโรคตายพารา และกล้าที่หักโค ทำให้ผลผลิตเสียหาย ทำให้สีเปลี่ยนไม่ถาวร ส่วนปัญหาเรื่องโรคแมลงศัตรูกล้าที่นี้ในทางปฏิบัติต้านการป้องกันกำจัดหรือดูแลรักษาทั่วไป อาจจะปฏิบัติงานได้ไม่สะดวกเนื่องจากตำแหน่งของเครื่องกล้าอยู่ในระดับที่สูงเกินมือจะเอื้อมได้ถึง ไม่ว่าจะเป็นการตัดปีกดล้าที่ การพันธชาตุอาหาร ยอร์โนน บำรุงผล การพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช การห่อเครื่อง การเก็บเกี่ยวผลผลิต แม้กระทั้งการเรื่องการคำนวณลำดับ แต่ในทางกลับกันหากสามารถตัดตับตำแหน่งของเครื่องกล้าให้มีระดับต่ำลงมา โดยการบังคับให้เครื่องกล้า (bunch) ออกบนลำดับ (Pseudostem) แทนการออกบนยอดต้นกล้า ก็จะสามารถช่วยลดปัญหาดังกล่าวได้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการผลิตกล้าที่ให้มีคุณภาพ หรือมาตรฐานที่ดีสูงมาก ตลอดจนก่อให้เกิดนวัตกรรมและแนวคิดในการผลิตพืชชนิดอื่น ๆ ต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

วิธีการดำเนินการวิจัย เรื่องการบังคับกล้ามหом กล้ายไป และกล้ายน้ำว้าตอกเครือบนสำนักนิตยสาร
คลอดระยะเวลาการดำเนินงานมีดังนี้

วางแผนทดลองแบบสุ่มคลอด (The Completely Randomized Design: CRD)

มี 4 กรรมวิธี

กรรมวิธีที่ 1 เจาะต้นกล้ายเมื่อพับใบม้วน(ก่อนเกิดใบชง)ยาวตั้งแต่ 100-150 เซนติเมตร

กรรมวิธีที่ 2 เจาะต้นกล้ายเมื่อพับใบม้วน(ก่อนเกิดใบชง)ยาวตั้งแต่ 151 เซนติเมตรขึ้นไป

กรรมวิธีที่ 3 ต้นกล้ายปกติ(ไม่เจาะ)เมื่อพับใบม้วน(ก่อนเกิดใบชง)ยาวตั้งแต่ 100-150 เซนติเมตร

กรรมวิธีที่ 4 ต้นกล้ายปกติ(ไม่เจาะ)เมื่อพับใบม้วน(ก่อนเกิดใบชง)ยาวตั้งแต่ 151 เซนติเมตร ขึ้นไป

วิธีการทดสอบ

1. คัด เลือกแปลงปลูกกล้ายที่มีอายุ 7 เดือนขึ้นไป ในพื้นที่อำเภอสันทราย อำเภอแม่แตง จำนวน 10 ต้นต่อเรื่องขอเช่าแปลงกล้ายกับเกษตรกรเจ้าของสวน

2. ติดตามสังเกตการเกิดใบชงของกล้าย เมื่อได้ขนาดตามที่ต้องการ ตามกรรมวิธีแล้วจึงทำการเจาะลำต้นตามตำแหน่งที่กำหนดไว้ คือสูงจากพื้นดิน 150 เซนติเมตร จากรายงานของสมรรถชัย(2542) กล่าวว่า โดยทั่วไปในกล้ายในช่วงการเจริญเติบโตจะมีขนาดและจำนวนเพิ่มขึ้น จนถึงใบที่ 33 หลังจากนั้น ใบจะเริ่มเล็กลงประมาณ 6-8 ใบ จากนั้นจึงออกดอก(ปลี) ตั้งนี้กล้าย จะต้องมีใบอย่างน้อย 39 ใบ จึงจะแห้งช่อคอดอก สำหรับการวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถนับจำนวนใบตั้งแต่ใบที่ 1 ถึงใบที่ 33 ได้ เนื่องจากมีความยุ่งยากในการจัดจำและมีความคาดเคลื่อนในวันปลูก อีกทั้ง ไม่สามารถนำไปปฏิบัติจริงในแปลงเกษตรกรได้ ผู้วิจัยจึงอาศัยการสังเกตขนาดใบที่ยังม้วนอยู่โดยลักษณะการม้วนจะคลุมๆ และมีขนาดสั้นลง สังเกตได้จากการมองโดยสายตาอย่างชัดเจน ซึ่งต่างจากการม้วนของใบในช่วงการเจริญเติบโตจะมีลักษณะม้วนแน่น ยาว ก้าด เคียงกันในปกติ นอกเหนือจากนี้จะมีผู้วิจัยยังได้ทำการผ่าตามความยาวของลำต้นกล้าย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะในม้วนคลุมและสั้นกับตำแหน่งการเกิดของปลี โดยกำหนดตำแหน่งที่ต้องการคือต้องอยู่ต่ำกว่า 150 เซนติเมตร(วัดความสูงจากพื้นดินขึ้นไป) สาเหตุที่กำหนดตำแหน่งนี้เนื่องจากเครือกล้ายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความยาวประมาณไม่เกิน 120 เซนติเมตร เพื่อป้องกันเครือกล้ายสัมผัสกับพื้นดินตลอดจนเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน

3. ทำการเจาะลำด้าน โดยสังเกตในม้วนด้านที่มีการทับซ้อนกันอยู่ สมรรถชัย (2542) ให้ข้อมูลว่าในกล้ายขณะม้วนอยู่ ส่วนขาวจะม้วนทับซ้ายแล้วจะคลื่จากปลาย ลงมาหาโคนใบ ในฤดูร้อนในกล้ายใช้เวลาครึ่ง 4 วัน ฤดูหนาวใช้เวลา 14 วัน ดังนั้นจากการสังเกตในสภาพแเปล่งพบว่า ด้านที่มีการทับซ้อนกัน นั้นคือด้านที่ปลีกล้ายจะโค้ง โพล์ออกมานะ และด้านนี้เองร่องของใบจะโอบก้านเครือกล้ายไว้โดยธรรมชาติเพื่อเป็นการป้องกันปลีกลักษณะทบทะเวียน ดังนั้นจึงทำการเจาะลำด้านนี้ด้วยมีดปลายแหลม ให้มีแพลงกว้าง 10 เซนติเมตร ยาว 15 เซนติเมตร จะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าตามความขาวของลำด้าน แล้วแกะกาบกล้ายออกเป็นชิ้นๆ จนกระทั่งพับแกenkalong ของดันกล้าย จากนั้นตัดแกenkalongออกเท่ากับความขาวของแผ่น แล้วจึงใช้วัสดุพลาสติกแผ่นแข็ง (พีเจอร์บอร์ด) กว้างประมาณ 8-9 เซนติเมตร สองเข้าไปเพื่อกันแกenkalongลำด้านกล้ายด้านบนของแผ่น ชำนาญและสำรอง(2542)รายงานว่าคาดออกที่อยู่กลางหน้าจะเริญเดินโดยผ่านกลางลำด้านหนึ่งเดินแล้วโพล์ออกมาทางยอดใช้เวลาประมาณ 1 เดือน เมื่อคาดออกปลีกล้ายเลี้ยวโค้งออกมากหน้าให้เดินขึ้นมาชนกันแผ่นพลาสติกที่กันไว้ จึงทำให้หน่อหรือปลีกล้ายเลี้ยวโค้งออกมานะ ปรากฏให้เห็นเครือกล้ายออกกลางลำด้าน

4. ทำการพ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช บริเวณแพลงที่ทำการเจาะ

การบันทึกข้อมูล

เพื่อสังเกตการเกิดใบม้วน(ก่อนเกิดใบจะ)ในสวนกล้ายแปลงทดลองทุกสัปดาห์ เมื่อพบด้านที่เกิดใบม้วนตามขนาดที่ต้องการตามกรณวิธีการทดลองแล้ว จึงทำการเจาะลำด้าน เลี้วบันทึกข้อมูลค่า ฯ ดังนี้

1. จำนวนวัน ตั้งแต่วันที่เจาะลำด้านถึงวันออกปลีก
2. จำนวนวัน ตั้งแต่วันออกปลีก ถึงวันเก็บเกี่ยว
3. ความกว้างของผลกล้ายระยะต่างๆ โดยเริ่มนับทึกข้อมูลครั้งแรกในวันที่ดัดปลีกล้าย และบันทึกต่อไปทุกอาทิตย์จนถึงวันเก็บเกี่ยวผลผลิต
4. ความขาวของผลกล้ายระยะต่างๆ โดยเริ่มนับทึกข้อมูลครั้งแรกในวันที่ดัดปลีกล้าย และบันทึกต่อไปทุกอาทิตย์จนถึงวันเก็บเกี่ยวผลผลิต
5. จำนวนหวีต่อเครื่อง บันทึกข้อมูลเมื่อวันตัดปลีก
6. จำนวนผลกล้ายต่อเครื่อง บันทึกข้อมูลเมื่อวันตัดปลีก
7. น้ำหนักผลกล้าย
8. ค่าปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำ: TSS

ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

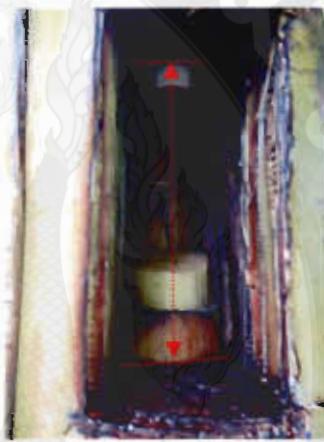
1. บันทึกข้อมูลเบื้องต้นลงในเครื่องคอมพิวเตอร์
2. วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์

สถานที่ดำเนินงาน

1. เขตพื้นที่อำเภอสันทรารย
2. เขตพื้นที่อำเภอแม่แตง

ภาพที่ 1 ลักษณะใบม้วนหลุมของกล้าม
คือรากที่สามารถเจาะล้ำคืนได้

ภาพที่ 2 ตัดแกนกลางลำต้นออกออก

ภาพที่ 3 จะเป็นรูปสีเหลี่ยมผืนผ้า แล้วแกะกากบกล้าม
ออกเป็นชั้น ๆ จากนั้นใช้แผ่นพลาสติก(ฟิวเจอร์บอร์ด)
กันด้านบน

ภาพที่ 4 พ่นสารป้องกันเชื้อร้า
และหนอนจะล้ำคืน

ผลการวิจัย

จำนวนวัน ตั้งแต่วันที่ทำการเจาะลำต้นกลั่วยถึงวันออกปลี

ผลวิจัยในกลั่วยหอมพบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี ทั้งที่มีการเจาะหรือไม่เจาะลำต้นก็ตาม โดยมีค่าจำนวนวันอยู่ในช่วง 17.3-35.6 วัน(ตารางที่ 1)

ผลวิจัยในกลั่วยໄไ่ พบร่วมกับไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี ทั้งที่มีการเจาะ หรือไม่เจาะลำต้นก็ตาม โดยมีค่าจำนวนวันอยู่ในช่วง 43.66-61.3 วัน(ตารางที่ 1)

ผลวิจัยในกลั่wynน้ำว้า พบร่วมกับไม่มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยกรรมวิธีที่ 1 ใช้จำนวนวันตั้งแต่เจาะลำต้นถึงวันออกปลีน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 46.66 วัน รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 จำนวน 95.3 วัน ส่วนกรรมวิธีที่ 4 จำนวน 99.66 วัน และกรรมวิธีที่ 3 ใช้จำนวนวันมากที่สุด เท่ากับ 105.33 วัน ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนวัน ตั้งแต่วันที่ทำการเจาะลำต้นกลั่วยถึงวันออกปลี

กรรมวิธี	กลั่วยหอม	กลั่วยໄไ่	กลั่wynน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	35.6	43.66	46.66 b
กรรมวิธีที่ 2	32.3	61.3	95.3a
กรรมวิธีที่ 3	17.3	55.3	105.33a
กรรมวิธีที่ 4	31	52.6	99.66a
F-test	ns	ns	**

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ , ** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % เปรียบเทียบโดยใช้วิธี Duncan's New Multiple Range Test(DMRT)

ความกว้างของผลกล้ามเนื้ออายุ 1 สัปดาห์

ผลวิจัยในกล้ามหolon พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยกรรมวิธีที่ 3 มีความกว้างของผลมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 2.33 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 2.13 เซนติเมตร ส่วนกรรมวิธีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 1.98 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 มีความกว้างเท่ากับ 1.7 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ผลวิจัยในกล้ามไช่ พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยความกว้างของผลมีค่าอยู่ในช่วง 1.27-1.67 วัน (ตารางที่ 2)

ผลวิจัยในกล้ามน้ำว้า พบร่วมกับความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยความกว้างของผลมีค่าอยู่ในช่วง 1.56-1.91 วัน (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ความกว้างของผลกล้ามเนื้ออายุ 1 สัปดาห์

กรรมวิธี	กล้ามหolon	กล้ามไช่	กล้ามน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	1.7b	1.67	1.91
กรรมวิธีที่ 2	2.13a	1.54	1.56
กรรมวิธีที่ 3	2.33a	1.27	1.58
กรรมวิธีที่ 4	1.98ab	1.65	1.87
F-test	*	ns	ns

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ , * = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เปรียบเทียบโดยใช้วิธี Duncan's New Multiple Range Test(DMRT)

ความกว้างของผลกล้ามเนื้ออายุ 4 สัปดาห์

ผลวิจัยในกลุ่ม กล้ายใจ และกลืนน้ำว้า พนวจว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยความกว้างของผลเมื่ออายุ 4 สัปดาห์ มีค่าอยู่ในช่วงต่าง ๆ ดังนี้ (ตารางที่ 3)

กลุ่มห้อม มีค่าอยู่ในช่วง 2.57-2.8 เซนติเมตร

กล้ายใจ มีค่าอยู่ในช่วง 2.09-2.27 เซนติเมตร

กลืนน้ำว้า มีค่าอยู่ในช่วง 2.18-2.28 เซนติเมตร

ตารางที่ 3 ความกว้างของผลกล้าม(ชม.)เมื่ออายุ 4 สัปดาห์

กรรมวิธี	กลุ่มห้อม	กล้ายใจ	กลืนน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	2.61	2.16	2.51
กรรมวิธีที่ 2	2.72	2.13	2.19
กรรมวิธีที่ 3	2.8	2.09	2.18
กรรมวิธีที่ 4	2.57	2.27	2.28
F-test	ns	ns	ns

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ความกว้างของผลกล้าวยเมื่ออายุ เก็บเกี่ยว

ผลวิจัยในกล้ายหอม กล้ายไข่ และกล้ายน้ำว้า พบร่วมกันไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยความกว้างของผลเมื่ออายุ เก็บเกี่ยว มีค่าอยู่ในช่วงต่าง ๆ ดังนี้ (ตารางที่ 4)

กล้ายหอม มีค่าอยู่ในช่วง 3.21-3.46 เซนติเมตร

กล้ายไข่ มีค่าอยู่ในช่วง 2.57-2.73เซนติเมตร

กล้ายน้ำว้า มีค่าอยู่ในช่วง 2.86-3.15 เซนติเมตร

ตารางที่ 4 ความกว้างของผลกล้าวย(ชม.)เมื่ออายุ เก็บเกี่ยว

กรรมวิธี	กล้ายหอม	กล้วยไข่	กล้วยน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	3.21	2.72	3.15
กรรมวิธีที่ 2	3.46	2.57	2.9
กรรมวิธีที่ 3	3.28	2.66	3.14
กรรมวิธีที่ 4	3.3	2.73	2.86
F-test	ns	ns	ns

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

ความยาวของผลกล้าวยเมื่ออายุ 1 สัปดาห์

ผลวิจัยในกล้ายหอม พบร่วมกันไม่มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยกรรมวิธีที่ 3 นีความยาวของผลมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 13.66 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 13.43 เซนติเมตร ส่วนกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 12.22 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 มีความกว้างเท่ากับ 11.42 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ผลวิจัยในกลุ่มไข่ พนบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยความยาวของผลมีค่าอยู่ในช่วง 6.61-7.29 เซนติเมตร (ตารางที่ 5)

ผลวิจัยในกลุ่มน้ำว้า พนบว่ามีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยกรรมวิธีที่ 4 มีความยาวของผลมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 10.72 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 9.32 เซนติเมตร ส่วนกรรมวิธีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 8.64 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 3 มีความกว้างเท่ากับ 8.59 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ความยาวของผลกลุ่ย(ชม.)เมื่ออายุ 1 สัปดาห์

กรรมวิธี	กลุ่ยหอม	กลุ่ยไข่	กลุ่มน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	11.42b	6.61	8.64b
กรรมวิธีที่ 2	12.22ab	6.66	9.32b
กรรมวิธีที่ 3	13.43a	7.29	8.59b
กรรมวิธีที่ 4	13.43a	7.18	10.72a

F-test	**	ns	*

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ , * = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % , ** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %
เปรียบเทียบโดยใช้วิธี Duncan's New Multiple Range Test(DMRT)

ความยาวของผลกลุ่ยเมื่ออายุ 4 สัปดาห์

ผลวิจัยในกลุ่ยหอม พนบว่ามีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยกรรมวิธีที่ 4 มีความยาวของผลมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 15.72 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 14.8 เซนติเมตร ส่วนกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 13.75 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 มีความกว้างเท่ากับ 13.30 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ผลวิจัยในกลุ่ยไข่ พนบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยความยาวของผลมีค่าอยู่ในช่วง 6.82-8.46 เซนติเมตร (ตารางที่ 6)

ผลวิจัยในกลุ่มนี้น้ำว่า พนบว่ามีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยกรรมวิธีที่ 4 มีความยาวของผลมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 11.42 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 10.23 เซนติเมตร ส่วนกรรมวิธีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 9.80 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 มีความกว้างเท่ากับ 9.42 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ความยาวของผลกล้วย(ชม.)เมื่ออายุ 4 สัปดาห์

กรรมวิธี	กลุ่ยหอม	กลุ่ยไช่	กลุ่มน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	13.36c	6.82	9.42b
กรรมวิธีที่ 2	13.75bc	8.1	10.23ab
กรรมวิธีที่ 3	14.8ab	8.46	9.80b
กรรมวิธีที่ 4	15.72a	8.17	11.42a
F-test	*	ns	*

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ , * = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ
ความเชื่อมั่น 95 % เปรียบเทียบโดยใช้วิธี Duncan's New Multiple Range Test(DMRT)

ความยาวของผลกล้วยเมื่ออายุเกินเกี่ยว

ผลวิจัยในกลุ่ยหอม พนบว่ามีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยกรรมวิธีที่ 4 มีความยาวของผลมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 17.76 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 15.9 เซนติเมตร ส่วนกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 15.4 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 มีความกว้างเท่ากับ 13.83 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ผลวิจัยในกลุ่ยไช่ พนบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยความยาวของผลมีค่าอยู่ในช่วง 8.2-9.5 เซนติเมตร (ตารางที่ 7)

ผลวิจัยในกลุ่มน้ำว้า พนบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยความยาวของผลมีค่าอยู่ในช่วง 10.62-12.75 เซนติเมตร (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ความยาวของผลกล้าม(ซม.)เมื่ออายุเกินเกี้ยว

กรรมวิธี	กล้ามหนอน	กล้ามไข่	กล้ามน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	13.83b	8.2	10.62
กรรมวิธีที่ 2	15.4b	9.4	11.41
กรรมวิธีที่ 3	15.9ab	9.5	11.01
กรรมวิธีที่ 4	17.76a	9.21	12.75
F-test	*	ns	ns

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ , * = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ
ความเชื่อมั่น 95 % เปรียบเทียบโดยใช้วิธี Duncan's New Multiple Range Test(DMRT)

จำนวนหวีต่อเครื่อง

ผลวิจัยในกล้ามหนอน พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยจำนวนหวีมีค่าอยู่ในช่วง 5-5.6 หวีต่อเครื่อง (ตารางที่ 8)

ผลวิจัยในกล้ามไข่ พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยจำนวนหวีมีค่าอยู่ในช่วง 5.6-6 หวีต่อเครื่อง (ตารางที่ 8)

ผลวิจัยในกล้ามน้ำว้า พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยกรรมวิธีที่ 4 มีจำนวนหวีมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 11.66 หวีต่อเครื่อง รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 9.33 หวีต่อเครื่อง ส่วนกรรมวิธีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 8.66 หวีต่อเครื่อง และกรรมวิธีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 6.66 หวีต่อเครื่อง ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 จำนวนหัวต่อเครื่อ

กรรมวิธี	กล้ามหนอน	กล้ามไข่	กล้ามน้ำร้า
กรรมวิธีที่ 1	5.3	5.6	6.66b
กรรมวิธีที่ 2	5	5.6	9.33ab
กรรมวิธีที่ 3	5.6	5.6	8.66ab
กรรมวิธีที่ 4	5	6	11.66a
F-test	ns	ns	*

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ , * = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ

ความเชื่อมั่น 95 % เปรียบเทียบโดยใช้วิธี Duncan's New Multiple Range Test(DMRT)

จำนวนผลกล้ายต่อเครื่อ

ผลวิจัยในกล้ามหนอน พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยจำนวนผลกล้ายมีค่าอยู่ในช่วง 61-73.66 ผลต่อเครื่อ (ตารางที่ 9)

ผลวิจัยในกล้ามไข่ พบร่วมกัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยจำนวนผลกล้ายมีค่าอยู่ในช่วง 97.33-113.66 ผลต่อเครื่อ (ตารางที่ 9)

ผลวิจัยในกล้ามน้ำร้า พบร่วมกัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยกรรมวิธีที่ 4 มีจำนวนผลมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 210.66 ผลต่อเครื่อ รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 12.66ผลต่อเครื่อ ส่วนกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 135 ผลต่อเครื่อ และกรรมวิธีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 87.66 ผลต่อเครื่อตามลำดับ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 จำนวนผลกล้าวยต่อเครื่อ

กรรมวิธี	กล้าวยหอม	กล้วยไข่	กล้วยน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	73.66	97.33	87.66b
กรรมวิธีที่ 2	64.33	100	135ab
กรรมวิธีที่ 3	73	113.66	123.66ab
กรรมวิธีที่ 4	61	109	210.66a
F-test	ns	ns	*

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ , * = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ
ความเชื่อมั่น 95 % เปรียบเทียบโดยใช้วิธี Duncan's New Multiple Rang Test(DMRT)

จำนวนวันตั้งแต่วันที่ กล้วยออกปลีถึงวันเก็บเกี่ยว

ผลวิจัยในกล้าวยหอม กล้วยไข่ และกล้วยน้ำว้า พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุก
กรรมวิธี โดยจำนวนวัน มีค่าอยู่ในช่วงต่าง ๆ ดังนี้(ตารางที่ 10)

กล้วยหอม มีค่าอยู่ในช่วง 61.6-93.3 เซนติเมตร

กล้วยไข่ มีค่าอยู่ในช่วง 49.6-62.33 เซนติเมตร

กล้วยน้ำว้า มีค่าอยู่ในช่วง 82.66-105.66 เซนติเมตร

ตารางที่ 10 จำนวนวันตั้งแต่วันที่ กสิกรรมออกปลีดึงวันเก็บเกี่ยว

กรรมวิธี	กลวยหอม	กลวยไข่	กลวยน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	62	59.6	82.66
กรรมวิธีที่ 2	80	66	97
กรรมวิธีที่ 3	61.6	49.6	100
กรรมวิธีที่ 4	93.3	62.33	105.66
F-test	ns	ns	ns

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

น้ำหนักผลกลวย

ผลวิจัยในกลวยหอม พบว่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยกรรมวิธีที่ 4 มีค่าน้ำหนักผลกลวยมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 152.9 กรัม รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 144.1 กรัม ส่วนกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 129.2 กรัม และกรรมวิธีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 108.86 กรัมตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ผลวิจัยในกลวยไข่ พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยน้ำหนักผลกลวยมีค่าอยู่ในช่วง 35.16-47.7 กรัม (ตารางที่ 11)

ผลวิจัยในกลยุยน้ำว้า พบว่ามีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยกรรมวิธีที่ 3 มีค่าน้ำหนักผลกลวยมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 68.10 กรัม รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 57.50 กรัม ส่วนกรรมวิธีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 52.33 กรัม และกรรมวิธีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 42.68 กรัมตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 น้ำหนักผลกลั่วый(กรัม)

กรรมวิธี	กลั่วыйหอม	กลั่วыйไข่	กลั่วynn้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	144.1ab	35.16	52.33bc
กรรมวิธีที่ 2	129.2ab	36.73	42.68c
กรรมวิธีที่ 3	108.86b	47.53	68.10a
กรรมวิธีที่ 4	152.9a	47.7	57.50ab
F-test	*	ns	**

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ , * = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % , ** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 %

เปรียบเทียบโดยใช้วิธี Duncan's New Multiple Rang Test (DMRT)

ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำ (ค่า TSS)

ผลวิจัยในกลั่วыйหอม กลั่วыйไข่ และกลั่วynn้ำว้า พนว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติในทุกกรรมวิธี โดยปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำ มีค่าอยู่ ในช่วงค่า ฯ ดังนี้(ตารางที่ 12)

กลั่วыйหอม มีค่าอยู่ในช่วง 19.52-21.75 เปอร์เซนต์

กลั่วыйไข่ มีค่าอยู่ในช่วง 21.85-22.97 เปอร์เซนต์

กลั่วynn้ำว้า มีค่าอยู่ในช่วง 19.15-21.71 เปอร์เซนต์

ตารางที่ 12 ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำ (ค่า TSS) (เปอร์เซนต์)

กรรมวิธี	กลั่ยหอน	กลั่ยไช	กลั่ยน้ำว้า
กรรมวิธีที่ 1	19.52	22.41	21.71
กรรมวิธีที่ 2	20.14	21.85	21.56
กรรมวิธีที่ 3	21.75	22.87	19.15
กรรมวิธีที่ 4	21.03	22.97	19.46
F-test	ns	ns	ns

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

วิจารณ์ผลการทดลอง

ผลการศึกษา จำนวนวันตึ้งแต่วันที่ทำการเจาะลำต้นกลั่ย ถึงวันที่กลั่ยออกปี พบว่า ในกลั่ยหอนกับกลั่ยไช ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ โดยกลั่ยหอนใช้เวลาอยู่ระหว่าง 17.3-35.6 วัน ส่วนกลั่ยไชใช้เวลาอยู่ระหว่าง 43.66-61.3 วัน แต่ในขณะที่กลั่ยน้ำว้า มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยกรรมวิธีที่ 1 ใช้เวลาน้อยที่สุดจำนวน 46.66 วัน และกรรมวิธีที่ 3 ใช้เวลามากที่สุดจำนวน 105.33 วัน (ตารางที่ 1) เมื่อพิจารณาจากผลการทดลองแล้วจะเห็นว่า กลั่ยหอนใช้เวลาตึ้งแต่เจาะลำต้นถึงวันออกปีน้อยที่สุด รองลงมาคือกลั่ยไช ส่วนกลั่ยน้ำว้าใช้เวลามากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากเกณฑ์(2540) รายงานว่ากลั่ยมักจะออกปีเมื่ออายุ 8-12 เดือน กลั่ยหอน กลั่ยไช กลั่ยน้ำว้า ต่างกืออกปีในระยะใกล้เคียงกัน โดยกลั่ยไชออกเครื่องก่อนตามด้วยกลั่ยน้ำว้า และกลั่ยหอนออกปีล่าสุด

ผลการศึกษา ความกว้างของผลกลั่ย(ซม.)เมื่ออายุ 1 สัปดาห์ 4 สัปดาห์ และเมื่อวันเก็บเกี่ยวผลผลิต พบว่าเมื่อกลั่ยอายุ 1 สัปดาห์ ในกลั่ยหอนมีความกว้างของผลมากที่สุด ได้แก่ กรรมวิธีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 2.33 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 กรรมวิธีที่ 4 กรรมวิธีที่ 1 มี

ความกว้างผลน้อยที่สุดเท่ากับ 1.7 เซนติเมตร รองลงมาได้แก่กล้วยน้ำว้าและกล้วยไช่ตามลำดับ (ตารางที่ 2) เมื่อกล้วยอายุ 4 สัปดาห์ พบรากล้วยหอมยังมีความกว้างของผลมากที่สุด มีค่าอยู่ระหว่าง 2.57-2.8 เซนติเมตร รองลงมาคือกล้วยน้ำว้ามีค่าอยู่ระหว่าง 2.09-2.27 เซนติเมตรและกล้วยไช่มีค่าอยู่ระหว่าง 2.18-2.28 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 3) เมื่อกล้วยมีอายุครบในวันเก็บเกี่ยวผลผลิต พบรากล้วยหอม โดยกรรมวิธีที่ 2 มีความกว้างของผลมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 3.46 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 3.3 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 3.28 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 3.21 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 4) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของอนุกรรมวิธานพืชอักษร ก (2546) กล่าวถึงกล้วยหอมว่ามีขนาดผลใหญ่ ความกว้างอยู่ระหว่าง 3-4 เซนติเมตร สำหรับในกล้วยน้ำว้านั้นกรรมวิธีที่ 1 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 3.15 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 3.14 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 2.9 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 2.86 เซนติเมตรตามลำดับ ซึ่งใกล้เคียงกับข้อมูลอนุกรรมวิธานพืชอักษร ก (2546) ว่ากล้วยน้ำว้ามีความกว้างอยู่ระหว่าง 3-4 เซนติเมตร แต่ในกล้วยไช่ กลับพบว่ากรรมวิธีที่ 4 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 2.73 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 2.72 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 2.66 เซนติเมตรและกรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 2.57 เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 4) โดยมีความกว้างอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับข้อมูลของอนุกรรมวิธานพืชอักษร ก (2546) ว่ากล้วยไช่มีผลค่อนข้างเล็กกว้าง 2-3 เซนติเมตร ก้านผลสั้นเปลือกบาง เนื้อเหลือง รสหวาน

ผลการศึกษา ความยาวของผลกล้วย(ซม.)เมื่ออายุ 1 สัปดาห์ 4 สัปดาห์และเมื่อวันเก็บเกี่ยวผลผลิต พบรากล้วยน้ำว้าเมื่ออายุ 1 สัปดาห์ ในกล้วยหอม มีความยาวมากที่สุดมีค่าอยู่ระหว่าง 11.42-13.43 เซนติเมตร ส่วนในกล้วยน้ำว้ามีความยาวรองลงมา โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 8.59-10.72 เซนติเมตร และกล้วยไช่มีค่าอยู่ระหว่าง 6.61-7.29 เซนติเมตร (ตารางที่ 5) เมื่ออายุ 4 สัปดาห์พบว่า กล้วยหอมมีความยาวมากที่สุด มีค่าอยู่ระหว่าง 13.36 -15.72 เซนติเมตร รองลงมาคือกล้วยน้ำว้า มีค่าอยู่ระหว่าง 9.42-11.42 เซนติเมตร และกล้วยไช่มีค่าอยู่ระหว่าง 6.82-8.46 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 6) ส่วนความยาวของผลกล้วยเมื่ออายุในวันเก็บเกี่ยวพบว่ากล้วยหอมโดยกรรมวิธีที่ 4 มีความยาวของผลมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 17.76 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 15.9 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 15.4 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 13.83 เซนติเมตร ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลอนุกรรมวิธานพืชอักษร ก (2546) ว่ากล้วยหอมมีความยาว 21-25 เซนติเมตร ซึ่งข้อมูลจากการวิจัยมีความยาวผลกล้วยอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่า สำหรับกล้วยน้ำว้ากรรมวิธีที่ 4 มีค่าความยาวสูงสุดเท่ากับ 12.75 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 11.41 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 11.01 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 10.62 เซนติเมตรตามลำดับ เมื่อเทียบกับข้อมูลอนุกรรมวิธานพืชอักษร ก (2546) ว่ากล้วยน้ำว้ามีความยาวอยู่ระหว่าง 11-13 เซนติเมตรซึ่ง

อยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน ส่วนในกลัวยไจ่กลับพบว่ากรรมวิธีที่ 3 มีค่าความยาวสูงสุดที่ 9.5 เซนติเมตร รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 9.4 เซนติเมตร กรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 9.21 เซนติเมตร และกรรมวิธีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 8.2 เซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 7) ซึ่งความยาวของกลัวยไจ่จากการวิจัยอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับอนุกรรมวิชาณพีชอักษร ก (2546) ว่ามีผลค่อนข้างเล็ก ความยาว 8-10 เซนติเมตร

จากข้อมูลจำนวนหัวกลัวยต่อเครื่อ พบร่วมกับกรรมวิธีที่ 4 ในกลัวยน้ำไว้มีจำนวนหัวกลัวยมากที่สุดมีค่าเท่ากับ 11.66 หรือ รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 9.33 หรือ กรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 8.66 หรือ และกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 6.66 หัวตามลำดับ(ตารางที่ 8) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่าข้อมูลอนุกรรมวิชาณพีชอักษร ก (2546) กับจักรินทร์(มปป.)และกรณส่งเสริมการเกษตร(มปป.)ต่างให้ข้อมูลตรงกันว่า เครื่องหนึ่งมี 7-10 หรือ ส่วนในกลัวยไจ่มีจำนวนหัวร่องลงมา โดยกรรมวิธีที่ 4 มีจำนวนหัวสูงสุดเท่ากับ 6 หรือ ในขณะที่กรรมวิธีที่ 1 , 2 , และ 3 มีค่าเท่ากันคือ 5.6 หรือ(ตารางที่ 8) อยู่ในเกณฑ์ดีกว่า ข้อมูลอนุกรรมวิชาณพีชอักษร ก (2546) ว่าเครื่องหนึ่งมีประมาณ 7 หรือ สำหรับกลัวยหอมนั้น มีค่าอยู่ระหว่าง 5 – 5.6 หรือ หรือทุกกรรมวิธีของการทดลองไม่ผลแตกต่างค่อนข้างน้อย หัวกลัวยที่เกิดขึ้น (ตารางที่ 8) เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลกับอนุกรรมวิชาณพีชอักษร ก (2546) ว่ากลัวยหอมเครื่องหนึ่งมี 4-6 เครื่อ จึงนับได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

สำหรับจำนวนผลกลัวยต่อเครื่อนั้น พบร่วมกับกลัวยน้ำไว้ โดยกรรมวิธีที่ 4 มีจำนวนผลมากที่สุดเท่ากับ 210.66 ผล รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 135 ผล กรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 123.66 ผล และกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 87.66 ผลตามลำดับ ส่วนในกลัวยไจ่ กรรมวิธีที่ 3 มีจำนวนผลสูงสุดเท่ากับ 113.66 ผล รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 109 ผล กรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 100 ผล และกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 93.33 ผลตามลำดับ สำหรับกลัวยหอมกลับพบว่า มีจำนวนผลน้อยกว่ากลัวยชนิดอื่นที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยกรรมวิธีที่ 1 มีจำนวนผลสูงสุดเท่ากับ 73.66 ผล รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 73 ผล กรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 64.33 ผล และในขณะที่กรรมวิธีที่ 4 มีจำนวนผลแค่ 61 ผล (ตารางที่ 9) จากข้อมูลอนุกรรมวิชาณพีชอักษร ก (2546) แสดงข้อมูลให้เห็นว่ากลัวยน้ำไว้หนึ่งมี 12-16 ผล ส่วนในกลัวยไจ่หนึ่งมี 14 ผล และกลัวยหอม หนึ่งมี 12-25 ผล อย่างไรก็ตาม สวนคุณไพบูลย์ (2012) แนะนำว่าเมื่อพับใบลงกลัวยน้ำไว้ชี้ด้วยนิ้ว ให้ปุ๊กสูตร 8-24-24 ควบคู่กับการให้ปุ๊กสูตร 0-42-56 ผสมชาตุร่องจำนวน 1-2 ครั้งห่างกัน 7-10 วัน ทำให้ปลีสมบูรณ์ได้หนีและผลมากขึ้น ในกลัวยไจ่ช่วงแหงปลีให้ใช้ปุ๊กสูตร 15-15-15 อัตรา 200 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรน้ำพ่นที่ก้านของปลีพอเปียก 1-2 ครั้ง ห่างกัน 5-7 วัน จะช่วยให้การติดผลดีขึ้น

ผลจากการศึกษาจำนวนวัน ตั้งแต่วันที่กล่าวของกลีบถึงวันเก็บเกี่ยว ทำให้ทราบว่าในกล้ามไข่ โดยกรรมวิธีที่ 3 ใช้จำนวนวันน้อยที่สุดเท่ากับ 49.6 วัน รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 59.6 วัน กรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 62.33 วัน และกรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 66 วัน ตามลำดับ(จากน้อยไปมาก)ซึ่งจำนวนวันแตกต่างไปจากรายงานของสวนคุณไพบูลย์(2012) ว่ากล้าวยิ่งตั้งแต่เริ่มปลูกถึงวันออกกลีบใช้เวลา 190-200 วันและหลังวันตัดกลีบถึงวันตัดเครื่อง(เก็บเกี่ยว)ใช้เวลา 45-50 วัน ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้อาจเกิดขึ้นเนื่องจากปัจจัยอื่น ๆ หลายประการ ทั้งนี้สิ่งแวดล้อมมีผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของกล้าวย ดังที่สมรรถชัย(2542)ได้ให้ข้อมูลว่าปกติใบกล้วยมีอายุ 71-281 วันแต่ถ้าอากาศร้อนอาุจยะสั้นเหลือ 100-150 วัน หรือฤดูร้อนใบกล้วยใช้เวลาถึง 4 วันฤดูหนาวใช้เวลานานถึง 14 วัน ตั้งนี้เมื่อใบกล้วยมีการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการเจริญเติบโต เช่นนี้ก็ย่อมส่งผลให้ระยะเวลาการเก็บเกี่ยวผลผลิตแตกต่างออกไปด้วยเช่นกัน นอกจากนั้นอภิชาติ(2553)ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า อุณหภูมิที่เหมาะสมไม่ควรต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส สูงสุดไม่เกิน 35 องศาเซลเซียส เพราะอุณหภูมิต่ำทำให้กล้าวยแห้งปลิ้นช้ากว่าปกติ ส่วนในกล้วยหอมพบว่ากรรมวิธีที่ 3 ใช้เวลาต่ำสุดเท่ากับ 61.6 วัน รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 62 วัน กรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 80 วัน และกรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 93.3 วัน ตามลำดับ(จากน้อยไปมาก)จากรายงานของกล้วย(2011) ให้ข้อมูลว่ากล้วยหอมหลังตัดกลีบแล้ว 90 วันสามารถตัดเครื่องได้ ซึ่งใช้เวลาหากว่าจะวิจัยครั้งนี้ แต่ในขณะเดียวกัน จักรินทร์(มป.)กลับให้ข้อมูลว่ากล้วยหอมอินทรีย์หลังตัดกลีบแล้ว 53 วันก็สามารถตัดเครื่องได้ สำหรับกล้วยน้ำว้านี้ ใช้เวลาตั้งแต่ออกกลีบถึงวันเก็บเกี่ยวมากกว่ากล้วยชนิดอื่นที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยกรรมวิธีที่ 4 ใช้เวลาหากว่าสุดถึง 105.66 วัน รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 100 วัน กรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 97 วัน และกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 82.66 วัน ตามลำดับ (ตารางที่ 10) เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลกับสวนคุณไพบูลย์(2012) ว่ากล้วยน้ำว้าดังตั้งแต่ออกกลีบถึงวันตัดเครื่องใช้เวลา 110-120 วัน หากพิจารณาข้อมูลจากตารางโดยรวมแล้ว จะพบว่าในกรรมวิธีที่ 1 ทำให้กล้วยทุกชนิดที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เร็วกว่าทุกกรรมวิธี ส่วนในกรรมวิธีที่ 3 ใช้เวลาในการเก็บเกี่ยวมากที่สุด

ผลจากการศึกษาน้ำหนักผลกล้วย พบร่วงกล้วยหอม โดยกรรมวิธีที่ 4 มีน้ำหนักผลกล้วยมากที่สุดเท่ากับ 152.9 กรัม รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 144.1 กรัม กรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 129.2 กรัม และกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 108.86 กรัมตามลำดับ น้ำหนักกล้วยหอมที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้อยู่ในเกณฑ์ที่ดีตรงตามมาตรฐานการส่งออกญี่ปุ่นของกรมส่งเสริมการเกษตร(มป.)ว่าสหกรณ์การเกษตรท่าข่ายจำกัด จังหวัดเพชรบุรี กำหนดน้ำหนักผลกล้วยหอมเพื่อการส่งออกต้องมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า 110 กรัม ในขณะที่วรรณภาและคณะ(2551)ให้ข้อมูลมาตรฐานกล้วยหอมทั่วไปว่า ต้อง

มีน้ำหนักไม่ต่ำกว่า 100 กรัมด่อผล เส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร ความยาวผลวัดด้านในของโถงไม่ต่ำกว่า 16 เซนติเมตร ส่วนกล้วยน้ำว้ากรรมวิธีที่ 3 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 68.10 กรัม รองลงมาคือ กรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 57.50 กรัม กรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 52.33 กรัม และกรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 42.68 กรัม ตามลำดับ สำหรับกล้วย์ไบกรรมวิธีที่ 4 มีค่าน้ำหนักสูงสุดเท่ากับ 47.7 กรัม รองลงมากรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 47.53 กรัม กรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 36.73 กรัม และกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 35.16 กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ 11) ส่วนวรรณภูมิและคณะ(2551) รายงานว่าการปอกกล้วย์ไบเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่านั้น ใน 1 เครื่องจะต้องมีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 7-10 กิโลกรัม

ผลจากการศึกษาปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ พบร่วกกล้วย์ไบโดยกรรมวิธีที่ 4 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 22.97 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 22.87 เปอร์เซ็นต์ กรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 22.41 เปอร์เซ็นต์ และกรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 21.85 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ในกล้วย์หอมพบว่า กรรมวิธี 3 มีค่าเท่ากับ 21.75 เปอร์เซ็นต์ กรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 21.03 เปอร์เซ็นต์ กรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 20.14 เปอร์เซ็นต์ และกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 19.52 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ สำหรับกล้วยน้ำว้ากรรมวิธีที่ 1 มีค่าสูงสุดเท่ากับ 21.71 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือกรรมวิธีที่ 2 เท่ากับ 21.56 เปอร์เซ็นต์ กรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 19.46 เปอร์เซ็นต์ และกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 19.15 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ(ตารางที่ 12) ดังนั้น จึงกล่าวไปนี้ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ มากกว่ากล้วย์หอมและกล้วยน้ำว้าตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากข้อมูลของพรพิศ(มปป.)ที่ได้วิเคราะห์ปริมาณน้ำตาลในผลไม้ไทย ด้วยวิธี High Performance liquid Chromatography :HPLC ระบุว่ากล้วยน้ำว้ามีปริมาณน้ำตาลสูงสุดเท่ากับ 23.67 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือกล้วย์ไบเท่ากับ 21.83 เปอร์เซ็นต์ และกล้วย์หอมเท่ากับ 20.67 เปอร์เซ็นต์

สรุปผลการวิจัย

- จำนวนวันตั้งแต่วันที่ทำการเจาะลำดันถึงวันออกปลี สรุปว่ากล้วย์หอมโดยกรรมวิธีที่ 3 ออกปลีเร็วที่สุดใช้เวลาแค่ 17.3 วัน(เฉลี่ยทุกกรรมวิธีใช้เวลา 29.05 วัน) รองลงมาคือกล้วย์ไบในกรรมวิธีที่ 1 ใช้เวลา 43.66 วัน (เฉลี่ยทุกกรรมวิธีใช้เวลา 53.21 วัน) และกล้วยน้ำว้าในกรรมวิธีที่ 1 ใช้เวลา 46.66 วัน (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี ใช้เวลา 86.73 วัน) ตามลำดับ

- ความกว้างของผลเมื่อวันเก็บเกี่ยว สรุปว่ากล้วย์หอมโดยกรรมวิธีที่ 2 มีความกว้างมากที่สุดเท่ากับ 3.46 เซนติเมตร (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 3.31 เซนติเมตร) รองลงมาคือกล้วยน้ำว้าใน

กรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 3.15 เซนติเมตร(เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 3.0 เซนติเมตร) และกล้ายไป โดยกรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 2.73 เซนติเมตร (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 2.97 เซนติเมตร) ตามลำดับ

3. ความยาวของผลเมื่อวันเก็บเกี่ยว สรุปว่ากล้ายหอม โดยกรรมวิธีที่ 4 มีความยาวมากที่สุด เท่ากับ 17.76 เซนติเมตร (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 15.72 เซนติเมตร) รองลงมาคือกล้ายน้ำว้าในกรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 12.75 เซนติเมตร(เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 11.44 เซนติเมตร) และกล้ายไป โดยกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 9.5 เซนติเมตร (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 9.07 เซนติเมตร) ตามลำดับ

4. จำนวนหักล้ายต่อเครื่อง สรุปว่ากล้ายน้ำว้าโดยกรรมวิธีที่ 4 มีจำนวนหัวมากที่สุดเท่ากับ 11.66 หัว(เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 9.07 หัว) รองลงมาคือกล้ายไปในกรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 6 หัว (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 5.7 หัว) และกล้ายหอมในกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 5.6 หัว(เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 5.22 หัว) ตามลำดับ

5. จำนวนผลกล้ายต่อเครื่อง สรุปว่ากล้ายน้ำว้าโดยกรรมวิธีที่ 4 มีจำนวนผลมากที่สุดเท่ากับ 210.66 ผล(เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 139.24 ผล) รองลงมาคือกล้ายไปในกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 113.66 ผล (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 104.9 ผล) และกล้ายหอมในกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 73.66 ผล (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี เท่ากับ 67.99 ผล) ตามลำดับ

6. จำนวนวันตั้งแต่วันที่กล้ายออกปลี ถึงวันเก็บเกี่ยว สรุปว่ากล้ายไป โดยกรรมวิธีที่ 3 เก็บเกี่ยวเร็วที่สุดใช้เวลา 49.6 วัน(เฉลี่ยทุกกรรมวิธี ใช้เวลา 59.38 วัน) รองลงมาคือกล้ายหอมในกรรมวิธีที่ 3 ใช้เวลา 61.6 วัน (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี ใช้เวลา 72.22 วัน) และกล้ายน้ำว้าในกรรมวิธีที่ 1 ใช้เวลา 68.8 วัน (เฉลี่ยทุกกรรมวิธี ใช้เวลา 96.33 วัน) ตามลำดับ

7. น้ำหนักผลกล้าย สรุปได้ว่ากล้ายหอม โดยกรรมวิธีที่ 4 มีน้ำหนักผลมากที่สุดเท่ากับ 152.9 กรัม(เฉลี่ยทุกกรรมวิธีน้ำหนักเท่ากับ 133.76 กรัม) รองลงมาคือกล้ายน้ำว้าโดยกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 68.10 กรัม (เฉลี่ยทุกกรรมวิธีน้ำหนักเท่ากับ 55.15 กรัม) และกล้ายไปในกรรมวิธีที่ 4 เท่ากับ 47.7 กรัม(เฉลี่ยทุกกรรมวิธีน้ำหนักเท่ากับ 41.78 กรัม) ตามลำดับ

8.ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ สรุปว่ากล้ายไป โดยกรรมวิธีที่ 4 มีค่าสูงที่สุดเท่ากับ 22.97 เปอร์เซนต์(เฉลี่ยทุกกรรมวิธีเท่ากับ 22.52 เปอร์เซนต์) รองลงมาคือกล้ายหอมในกรรมวิธีที่ 3 เท่ากับ 21.75 เปอร์เซนต์ (เฉลี่ยทุกกรรมวิธีเท่ากับ 20.61 เปอร์เซนต์) และกล้ายน้ำว้าในกรรมวิธีที่ 1 เท่ากับ 21.71 เปอร์เซนต์ (เฉลี่ยทุกกรรมวิธีเท่ากับ 20.47 เปอร์เซนต์) ตามลำดับ

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมสหกรณ์. มปป. การปฎิบัติในภารกิจของห้องเรียน [ออนไลน์]. แหล่งที่มา

webhost.cpd.go.th/petchburi/download/.../การปฏิบัติในภารกิจของห้องเรียน.pdf (11 มีนาคม 2556)

กล่าวฯ. 2011. ขั้นตอนการปฏิบัติในการผลิตกล้าม. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา

http://www.kstation.tv/index.php?option=com_content&view=article&id=51&Itemid=60 (11 มีนาคม 2556)

เกสร สุนทรเสรี. 2540. กล้ามพืชสารพันประโยชน์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช หน 33.

จักรินทร์ โพธิ์พร. มปป. การปฏิบัติในภารกิจของห้องเรียน [ออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://mueang.nongkhai.doae.go.th/guy.htm> (11 มีนาคม 2556)

ชำนาญ ทองกลัด และธารง ช่วยเจริญ. 2542. ประวัติกล้ามและการดูแลรักษา 44. ใน กล้ามในเมืองไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติชน

เบญจมาศ ศิตาชัย. 2554. ประวัติของกล้ามและลักษณะทางพฤกษศาสตร์. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน [ออนไลน์]. แหล่งที่มา

http://gura.sanook.com/search/knowledge_search.php?select=1&q=% (10 สิงหาคม 2554)

พรพิศ เรืองชัย. มปป. ปรินาณ์ตาลในผลไม้ที่เสียงต่อเมากวน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา

http://www.108health.com/108health/topic_detail.php?mtopic_id=957&sub_id=69&ref_main_id=15 (11 มีนาคม 2556)

ฤทธิ์. 2553. มหาศจรรย์แห่งธรรมชาติ. บ้านสวนพอเพียง [ออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://www.bansuanporpeang.com/node/5258> (7 สิงหาคม 2554)

วรรณภา เสนาดี และคณะ. 2551. กล้าม...ผลไม้สูงค่าของทุกคน. วารสารเกษตรกรรม. 32(5): 99,104

สมรรถชัย ฉัตรกาน. 2542. พันธุ์กล้ามในเมืองไทย. 29. ใน กล้ามในเมืองไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติชน

สวนคุณไพบูลย์. 2012. กลัวยน้ำร้า. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://www.paiboonrayong.com/articles/400180/> (11 มีนาคม 2556)

อนุกรรมวิชานพืชอักษร ก . 2546. กลัวย. พิมพ์ครั้งที่ 2 . ราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: อรุณการ
พิมพ์ น134 ,136, 138.

อภิชาติ ศรีสะอาด. 2553. สารพันกลัวยยอดนิยม. กรุงเทพฯ: อินเตอร์นีเดีย น33.

การตอกเครื่องกลางลำต้นของกล้วยหอม

ภาพที่ 5 ในม้วนหلامกล้วยหอม
ระบบที่จะลำดันได้

ภาพที่ 6 ออกปลีกลางต้นหลังจากเจาะต้น

ภาพที่ 7 พ่นสารป้องกันกำจัดศัตรูกล้วย

ภาพที่ 8 ระยะติดผลอ่อน

ภาพที่ 9 ระยะหลังตัดปลี เลี้ยงเครือ

ภาพที่ 10 ระยะผลสุก

การตกเครื่องกลางลำต้นของกล้วยไช

ຢາລະ

ภาพที่ 11 ใบม้วนหลุมกล้วยไช
ระยะที่จะเจ้าลำต้นได้

ภาพที่ 12 ลักษณะการเจ้าลำต้น

ภาพที่ 13 ออกปี ระยะติดผลอ่อน

ภาพที่ 14 เลี้ยงเครื่องกล้วย หลังดัดปี

การตอกเครื่องกลางสำหรับกล้วยน้ำว้า

ภาพที่ 15 ในม้วนหลวงกล้วยน้ำว้า ระยะที่
เจาะสำหรับตอก

ภาพที่ 16 ครีดเป็นร่องออกเป็นชั้นๆ

ภาพที่ 17 ตัดแกนกลางออก

ภาพที่ 18 กันด้านบนด้วยแผ่นพลาสติก

ภาพที่ 19 หน่อแกนกลางเกิดใหม่
ผลลัพธ์ของแผ่นพลาสติกที่กันไว้

ภาพที่ 20 ออกบลีกกลางสำหรับ

การตอกเครื่องกลางสำหรับปลูกกล้วยน้ำว้า (ต่อ)

ภาพที่ 21 ระยะติดผลอ่อน

ภาพที่ 22 นักศึกษาสาขาวิชาน้ำผลไม้ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ร่วมบูรณาการ การเรียนการสอนกับงานวิจัย

ภาพที่ 23 ถักยัณะเครื่องกล้วย ที่มีการเกิด
หน่อก่อนตอกเครื่อ

ภาพที่ 24 การเกิดเครื่องกล้วยโดยไม่มีใบ

ภาพที่ 25 เสียงเครื่องกล้วย หลังตัดปลี

ภาพที่ 26 เครื่องกล้วยที่มีใบอยู่ด้วย คุณภาพ
ผลผลิตจะดีกว่า